

Pro distinguendo mox. & uendendo decuscul-
tate uiriali rege a filii uirualium, quibus & gallis requa-
ctio, id m. scilicet tenetur eis, & aequaliter agens causare &
elisionem faciem in suis passione, & in peccato eius, aut morte tunc actio
uiriali causabilitas possit, & cunctis illius uirualeis af-
fici. Regendo uero de causabilitate uali, & primum, loco res-
& distinguere ab affi et madatu

Caliges hinc l. unionem inde ad frumenta
et dependenciam, cum n. sit causabilitas, agens suspendere anima me-
iante passio, sicut ab agente materiali actione; filii u. pendula-
rio tangim ab aliis similitate, possumus. sit cum ipsa filii. Hoc in-
fatu' p. ex unionem manere sine ostentis, q. ab ostento cum iud-
icantibus n. pot separari, q. non separari nec causabilitate, uis
e mis intus in: & sine extenso, q. distinguit ut tuum p. est
manere, q. scilicet pendet ab illius indistinctia, n. pot est conomi-
cat subiectum subiecto uirtutum nisi detr. altera tuis, cui unitas.

Fla 2. et passio sit causabilitas in
rege faciem materiam in peccato ei. **P**roff. q. a causabilitate inde
rege faciem materiam n. a' unio, ut dixi cap l. q. la 2. q. si n. ap-
petit aliam mis: q. a' passio glo ad hunc nati. a' causabilitas
dantes ei alieni filii sunt eis sit nati dies id efficiunt
prior id se ipso put' a' ab una, & put' a' ab altera: at gaudi-
cio sit causabilitas inde rege faciem materiam, causabilitas dantes
ei filii nati n. erunt sit nati: q. a' unio n. e' causabilitas glo

g. causalitas agentis & actio: ut actio a priori non est causa
actus eius: g. unde non est causa cum actio: g. uniu.
o causalitas causalitate non sunt idem.

Dicitur 2. si passio & causalitas
organica factus infarto esse doctio in re ipsa faciat suam factum
presentem auctio: ut haec & factum: g. Tertius ex parte factum
factum: g. si auctio faciat suam rationem dependentem auctio.
et creatio faciat suam rationem independentem auctio: et qua-
cio ut 2. fact. Ceterum factum independentem faciem esti-
am: g. nec auctio illud fitabit.

Procedendo maius. eam non auctio re
ipso non distinguatur auctoritate factus dependentem anima & pa-
tritatem in se ipso & auctio rem dependent. Et negabimur ad hanc
propositionem rego sciri. Et nam est g. creatio ita a factus dependentia
ad agentes, ut non sit independencia auctio, unde non est
esse sufficiente independencia: et auctio ita a factus dependentia
ad agentes ut sit et factus in se ipso dependens alicuius rationi
gubernatrix in se ipso auctoritate non distinguatur, unde sicut
auctor in se ipso non distinguitur, ratione cuius est seca
ratio dependens ad utrumque alicuius ratione sit auctio.

Concluſio 2. a dñe deponit causalita-
tem in se ipsa distinctam organica factum in se ipso, & infarto esse
cum eadē actio ex parte agentis sit causalitas non factum in se ipso
infarto, & est passio sit et causalitas non organica factum in

fui et infatu*s* è. q*o* fui de fio*g* fui mali*g* in eod*g* infa-
 tu*s* sit fui et fuit*s* è. q*o* sit dea*g* causalitate
 am*s* infui*g* et aliam infatu*s* è. fui*g* è*s* pugn*g* acer-
 ti*g* sunt in instanti hui*s* sit fui*g* fuit*s* è. p*o*
 st*s* a*g* adveniente causalitate infatu*s* è*g* deput*g* causalite-
 tis*g* infui*g* l*m* i*g* deput*g*: q*o* in uno eod*g* instanti dicit
 è*s* alii*g* deput*g* suum agim*g* dat è*s* in instanti*g* in*g* ex-
 dit*g* et implicat*g*. In*g* deput*g*: q*o* in*g* regit*g* alia causalita-
 tis*g* de*g* sufficit*g* ut dicit*g* è*s* et infatu*s* è*s* aliag*g* generalit
 causalitate*g* q*o* aliag*g* aet*g* erunt*g* q*o* et*g* implicat*g*. Und*g* i*g* infer-
 t*g* ead*g* clare Dic*g* n*o* p*o* è*s* eam natura*g* dic*g* fui*g* in
 fui*g* infatu*s* è*s* q*o* p*o* hui*s* p*o*liorem*g* q*o* medietate*g*
 hui*s* fui*g*, et de hoc ratione*g*.

Caput 3^m

*Unio ut causalitas me erga i*g*positum?*

Q*o*: Unio ex p*o* m*o* sit causalitas*g* erga*g* i*g*positum*g*. Sed
 q*o* de unione sed*g* r*o*i*g* i*g*positi*g* recentior*g* p*o*th*o* i*g*comuni-
 t*g* affirmant unionem*g* causalitatem*g* f*o* erga*g* totum*g* i*g*po-
 situm*g*. Respondens tu*g* neg*g* monos*g* q*o* Unio*g* m*o* est causalitas*g*
 erga*g* totum*g*, q*o* totum*g* i*g*positum*g* idem*g* e*g* q*o* totum*g* includ*g*
 totum*g* reales*g*. q*o* totum*g* videtur*g* non*g* f*o* i*g* m*o* i*g*re-
 natum*g* exhibens*g* sicut*g* p*o* : q*o* Unio*g* n*o* est causalitas*g* erga*g* totum*g*

l^m tatum q̄a composib⁹ iijan e includit ipsam unionem nō
dega fiam d̄ fide rega mām : ḡ nō pot auxari d̄ eē effi unio-
nem . l^o 2^m tatum q̄tene inclusit p̄s reales e mādū
d̄ unio n̄ e causalita / mād̄ rega fiam , ut dicit cap. 1° me-
pot eē causalita sui subli . f. causans sublin ipsum sc̄m
et aliquid de unione fide rega mām , cum mā n̄ causet effi
d̄ am n̄ e causalita rega tatum , q̄t tatum inclusit h̄
p̄s reales . l^o 3^m f. causalita mād̄ rega fiam e p̄ficio
ut dicit cap. 2° fide rega mām d̄at causalita . ḡ unio
n̄ e causalita rega tatum q̄t tatum inclusit fiam b.
mām tantum

¶ q̄z ex hac doct̄ iijm ueram sc̄bmodia-
co l^o unionem n̄ e appalendam causalitatem , ut patet aīm
factum , aīq̄ desumatur in ijs p̄ficio de nominatio ipsam ; ut unio :
si regnum de uniae p̄ciali p̄cialis d̄ incompleto , si letabili,
tabitu d̄ late . Deduc 2° mām de nominaci p̄e unitam ut
sublin fide ut tio ad uniae p̄ciali ipsius n̄d : d̄ sibi fiam
appellari p̄e unitam ut sublin n̄d ut tio aīca item p̄n-
ali uniae . Deduc 3° ne fiam ne fiam eī appalendis aī
tationis p̄ alij causalitate aīca destincta , si om̄libet p̄cialis
causare totum p̄e ipsam : d̄ unionem eē et sc̄sas e p̄ci-
alem cām totius .

¶ Horum , f. hoc doct̄ e ista eccl̄ p̄sum
dictum , disputationi tui grā uit defendenda . Vn^o respondit
2° ad h̄m titulo p̄ficiam ap̄ . l^o 1° deīa rega fide

Nā dicitur cū intusica, T. vī. tatus: s. nō p̄t dīc cū
 intusica, nē vī. tatus, nī illū causalitā sit unio: g. un-
 io cū causalitā T. vī. vīga frām. Ilo vī. cū intusica & illa
 q̄ cū op̄is causalitatem intusicam op̄is; T. vī. cū illa
 p̄ causalitatem: alioq̄ est frām: nē n̄ alioq̄ totum p̄ p̄s-
 tōnem. Vg. (vī. ap̄erat arīus mīs dīc. q̄ p̄t): n̄ cū
 p̄ intusicam causalitatem. alioq̄ n̄ cū intusica & efficiētē p̄ p̄s-
 tōnem et op̄s q̄ p̄dēlētē allīus p̄tēmentē: nē n̄ alioq̄
 totum, vī. vī. alioq̄ frām, q̄m p̄fīcēt: g. nē n̄ p̄t
 dīc cū intusicā T. vī. tatus nī p̄ unionem.

Pbr. 2: de fīcī vīga totum. p̄tētē

n̄ causētē op̄s n̄ ut fīcī vī. cū: s. fīcī vī. cū, ut sup̄m-
 ius multū in P̄g: g. totum causalitā op̄s: at q̄ n̄ causalitā
 p̄ aliam causalitatem (cum hoc n̄ ap̄erat) nī p̄ unionem: g. unio
 cū causalitā p̄ fīcī vīga totum. Major p̄t g. fīcī n̄ cū mī-
 d̄ et p̄fīcētē p̄mī g. P̄. cap. 2. gla. 2. T. glabīmē q. 12.
 cap. 2. gla. 2. : g. sīn̄ cū op̄tētē, n̄ erit cū. Nec dīc
 fīcī dīc cām' lēd unionē, et adūtōnē, g. vī. n̄ rōzūm n̄
 cū fīcī, et mītē, ut p̄t. T. fīcītē g. unio n̄ cū op̄s, ut q̄
 causalitā op̄s: g. sīn̄ fīcī et g. s. fīcī et g. sīn̄ tēp̄s cū cau-
 salitā: g. unio cū causalitā p̄ fīcī: n̄ vī. sīn̄: g. vī. tatus: g.
 fīcī mīdōntē unio cū cū tatus. Ilo vī. g. sīn̄ op̄s, ut q̄
 dārebi? alioq̄ unio, q̄ mīdōntē unio causētē. s. n̄ hī n̄ ap̄erat

: g. a' effū at g. l. v. L. v. L. v. L. v. L. v. L. v.

*S*ine nobis l. n' cōm causalitatem ē
dependentiam effū aīo; unio m' in dī causalitātē, ē, m'
ē, dependentia talies amā; q. totum n' dependet amā me-
diente unione; q. dī g. n' p'ndet g. i' p'ndet, alioz amā
seu p'ncipio ab unione seū p'ncipia p'ndet: n' p'ndet g. i' p'ndet
frām; q. fīa n' p'ndet amā n' mediente p'ncipio: dī n' p'ndet
g. i' p'ndet m'ām; alioz mā g. i' p'ncipio n' i' p'ncipio causalitatem: g. m.
l. m' p'ndet: g. unio n' l. dependentia talies amā, alioz
si alioz ē causalitas, dat causalitas; g. i' p'ndet dependentia; alioz
hoc adhibere teneat hic q. ap'cōm cōm defendere uolant; alioz
n' p'ncipio ē m'ōm'ē, q. causalitas i'nt'nsa, n' p'ndet depen-
dencia.

*N*obis 2: n' cōm causalitatem debere ē
in effū, unio m' p'ncipialis dī fīa; g. ē causalitas fīa, un-
datum, n' ē in talo causalitatis, seu in effū. s' in cōm fīa
dī g. unio hoc p'ncipialis ē spiritualis mīm. dī i' p'ncipio
sam fīam spiritualis dī in hīc: g. i'ndet in i'gā fīa tm
unio m' possit ē ē m'ōm'ē hīc: g. colacat' in cōm dī in effū
fīo ultimam: hīc g. fīa tm' n' effū dī ē: atq. unio
colacat' in fīa tm': g. colacat' in cōm dī n' in effū: atq. p'nt
hoc defensore d'ebent ap'cōm cōm defensore, ap'cōm g. n' dī
dī ē alioz dī causalitate i'nt'nsa, q. sit in cōm

Dicitur in effectu non potest esse in causa.

Oppone 1° Sitra causa opinionem eius caus
sentia & posterior probabilitate non, quoniam sit illius causa: sed unio
non est posterior non, quoniam sit causa mater. Ut ergo si postea in illius ca-
usalitate rega habeatur. Major est causa effectus minorem, quod unio p-
otest esse actionem. Namque si potest fieri mater: ergo et potest.
cum illa: ergo non est posterior non, quoniam sit causa mater. Pro regan-
do minorum est ad illius gloria rego animus. Dicitur: non in generalitate
equi ut de aliis actionibus, unde potest fieri dependentes anima-
lia. Quia potest uniones personales fieri. Id est; id est actione
est prius non, quoniam sit secundum. Unde fieri est prius quoniam sit mediante
quoniam sit taliter. Et hoc doceat et formis. Hic potest fieri hanc alia
quoniam potest uniones personales fieri. Id est non in qua est actione,
quoniam sicut sit.

Oppone 2° nulla causalitate potest
esse in mediante alia causalitate id ipsum: sed unio non potest
esse fieri potest ab ipsa non mediante causalitate. Quod causalitate
non rega fieri ut dicimus: ergo unio non est causalitate non
regat hanc. Pro distinguendo maior. Tandem si potest la-
causalitate extrinseca; regando si distinctione: potest causal-
itate una intrinseca potest esse sua aetate mediante alia
ipsius est causalitate extrinseca, unde potest unio potest anima
mediante causalitate.

Oppone 3. nulla causalitate de fide
uni. fidei: sed cum unio e de fidei uniti: q. nulla unio i.
causalitate uniti: q. unio inde e causalitate inde organa talium
unitum. **D**istingundo tunc. secundo de causalitate re
trivisca, regendo de intrivisca. De ree. n. causalitatibus intrivis-
ca e plenum suum id est affice ilam ad hanc oppo-
sitionem fidei, ut m. dicitur e causa intrivisca dicitur
q. in eam primi operentem intrivisca actionem ipsius; unde illa
qua modicente ista causa redditur actu operis intrivisca actiones
ipsius effectus, sicut causalitas illius. Hoc ut unio inde organa
organorum, et unio fidei in fide organa talium ut paret.

Oppone 4. si fidei est causa operis, est
causa realis illius: sed non est causa realis illius: q. non est causa operis
fidei nisi fidei est causa realis: non inde ut videtur dicitur: q.
autem. Dicitur vero min. ca. realis est illa. q. Dat est causa operis
q. in fidei et distinguens actum: at fidei non dat est causa operis
q. in fidei sit distinctus ab ipsa fidei: q. non est causa realis. fidei
min. q. fidei causalitas fidei est talum, non que includit min. q.
fidei non est min. non que includit unionem q. unio non causalita-
tis unionem: q. que includit fidei ipsum, non q. in fidei est fidei
min. q. fidei causalitas fidei est talum: at q. fidei non distinguens fidei: q. fidei non dat
est fidei, q. in fidei sit distinctus ab ipsa fidei.

Regendo tunc. ad illam gloriem
distingendo tunc. Distinguendo duplicem causam realium, alteram

62

12.

extensicam. *D*icitur autem intensionem, de cetero, cùm realis
intensionem ad datur et fieri, et fieri suam facultatem, invenit
tum causatus acia intensione sit distinctus ab ipsa et. id la-
re et realis suum conseruando, et operando potest ut in to-
talem. Cetero autem extensicam, sive datur et fieri hys-
tore ab ipsa et, et sive non est extra etiam ipsius fieri
et fieri datur et fieri. id est de ipsa et extensica.

*D*icitur etiam solutionibus, sive per ita
lent ad hoc firmi magis operat probabilitas, resches opiniones, ad minus
utris capit operat, sive per finaliter et dualiter rationes, in quae
hys aliqui defensores eis opiniones dividunt ista cetera ploria
legamus minime.

*D*icitur ergo, per resches opiniones problemum
respondere uniuersum et causitatem rega latum absolute log-
icando, et a. sub illis reduplicando, et non aliud est in
uniuersum et operantur potest conjectura, et modus, et plausio
non reddito actu prae operando latum physicum. Et in magi-
ne haec facilius uniuersum sit prae physicu, non et in prae operando
uniuersum, et uniuersum et operatio, et non potest dari operando, non potest
operatio sit operatio. Et ad me respondendum est datur istud
dilecti filii piet.

16 12^a

*D*icitur etiam fidei.

Caput I.

Affia tribuat extiam m.

Hoc q̄ sitis replicata manebat ex dictis p. 10. cap. 2.
Ista 3. d. cap. 5. ista 2. T cap. 6. ista 1. ut enarratio ista
anucleanda est. H. dicitur q̄: in eo sūt significata extiam
q̄ pendeat ab extia fīe at aīe: in hoc nō sūt anobis explic-
alib. cap. 2. ubi extiam nō nō pondere in eo ēntire
fīe; at aīe, pondere tū at aīē.

Q. q̄ ista affia tribuat suum at
extiam nō ibat at sūt nō habet alijs p̄ficiū extiam, dicit
p̄ extiam fīe? P̄ rega ista docere tenet q̄ aīē
extiam nō distingui ab ista at facilius. T dicit j̄ s̄p̄ficiū Mol-
ina l. se q̄ p̄ art. 4. dyp. 2. Molinam regulacionem ergo
se tenet ipse Molina supra s̄ actioem Suerius dyp. 17. sed
q̄. nō 13 ubi eius s̄bat Vazquez l. p̄. tom. 1. dyp. 74
nō q̄. Et tunc 2. dyp. 174. nō 14. T in Mēth. dyp. 7.
nō 2. Forogua. Brabing. Valeria. Venetius p̄mūmū
Authorius p. 10. cap. 2. ista 3. Facilius dyp. 2. p̄ficiū s̄t
6a istam. fīe rācibus.

Q. nō ead actioem q̄a p̄dūctū extia
was c̄s effia alieniū rei p̄dūctū extia q̄mū. Extia
fīe actioem nō p̄dūctū p̄ eant actioem, p̄ q̄mū p̄dūctū effia nō
l. q̄ istia fīe nō extia nō. Ita c̄ aptima reis

1. Dicitur dicitur dicitur act. 2. in corpore animali
 [actis actis animalium post terminab ad eum]. Unde formo plenum
 animalium, actis actis animalium post terminab ad eum; sed et termina-
 tur ad eum potest esse posibile: g. ad eum animalia seu in
 actis animalibus possunt. Adic potest dori actis animalia post
 Dic actus quod animalia actus creareb, potest est animalia acta
 est, aperte distinguitur ab actis creari, non crearet. Et hoc
 sunt ab animalibus: g. actis actis post animalia terminab ad eum pos-
 sibile ut sint: g. ead animalia quod potestur ex cuiusque
 animalium actis. Provenient 4. isti acti post 1. dicitur p-
 recationem, atque adeo p actionem omnino independentem p rationem
 ipsius: atque animalia sunt potestur p actionem dependen-
 tem sicut omnia 1. Dic piam nam effici superantem:
 g. ista sunt animalia p potestur p eam animalia. p indu-
 citur animalia 1.

2. n. 2. a. c. realis, est p in-
 fluxum valorem p pum ipsam suam naturam (ut dicitur dicitur
 erunt). g. n. c. est p animalia suam naturam. Demonstratio
 ergo. Cogitatur autem dicitur dicitur p pum influxum valorem al-
 iorum effici superante estens ante eam animalia: atque realis:
 est ait eam realis dicitur p pum (p. a. apud dicitur) dicitur in
 fluxum suam naturam g. e. p. realis: g. superante estens
 ante eam animalia: g. i. implicat eam p suam ipsius
 f. d. h. p. pum animalia.

3. a. c. c. realis, p. c. realis

q. causab' rea in reali reportat ipsum causam realem in rea-
lis reali substantia: id passio et causarib' realis. Sed ut
et q. causab' anima l. ut phantasias. q. 11. cap. 2. q. supo-
sit ipsum membra in entia reali substantia: q. non est sit
pian existentia. q. existit fieri reali. Pro ultimam
tamen. passio reportat membra in existentia reali substantiam: q.
realis substantia et ille reportat in est existit, cum appetitus
sit virtutis desiderialis: ut q. actus voluntatis et actus existit
fieri reali: q. non l. q. appetitus passio. non est existit pietatis
fieri reali. q. passio reportat in re ipsa (sicdem suponitur de-
claratur), sed est in pietatis existit.

¶ di nra l. accipit existit fieri.
Nam accipit ante unionem. post unionem. id est cum genera-
tione: neutrum dicitur: q. ille accipit fieri. per pietatem
q. in opinione Thomistam q. appetitus fieri reali est alia
sit. Tunc non: q. fieri reali est existit ante unionem: q.
implicat ante unionem tribuere existit: q. a Pietate l.
fieri. q. non l. reportat in existentia reali ante unionem:
q. implicat accipere existit post unionem. Pro ergo nra l.
supponit in existentia reali substantia, ut sit ex B. esse: id
sufficiens reportat unionem. Pro q. om. ead pietatis q. a. B.
q. existit segmentum. q. existit esse sit: id nra l. in existit
supponit unionem: q. non sit accipere existit. id cum unio-

S. T adhuc ecclesia distinguere
vultur a se distinxit ut democristianus faciat p. 2.
Id nō dicitur nisi distinguantur eadē: g. cōpliūt mānūcī-
tate p̄ficiam fidei māt̄is p̄ficiātā q̄a cōjunctā cādē de-
stributā eadē: cānt ḡa ita sup̄m̄b̄, n̄ cānt ḡa cōt̄m̄b̄d̄-
elegiātāb̄ ab uno 3. n̄m̄p̄ ab ecclesia: n̄i ḡs mānūcītā-
tates hoc cādē mānūd̄ fidei in ecclesia q̄d cōdīm̄ vñlūm̄
fidei in p̄ficiātib̄ oīga dñm̄ fñm̄.

S. Siem̄ ap̄s̄itām̄ tērūt cōmūn̄tēr thom̄i-
tarum sc̄la aserens mānūl. 1. s̄t̄b̄rē p̄ficiātā fidei cān̄t cōfīm̄-
at̄ in ḡe dñm̄ mānūr̄ s̄t̄a fidei s̄t̄m̄r̄. H̄c op̄inōe cōfīl-
dīm̄ m̄r̄ito aut̄m̄m̄, tērē s̄t̄m̄r̄ arḡ.

S. I. iñ res cādē p̄ficiātā alienā, n̄ap̄
c̄t̄ ad actōe, iñ p̄ficiātā, p̄ficiātā cōm̄d̄-
bet s̄t̄b̄rē: Id n̄l. cādē p̄ficiātā alienā: ḡa ap̄s̄it̄
tēlīs cōm̄d̄b̄rē s̄t̄ ad actōe, iñ p̄ficiātā m̄o s̄t̄. Mānū p̄ficiā-
tā. Humanitāt̄ h̄yst̄i D. cādē p̄ficiātā D̄i, t̄ id m̄r̄m̄p̄
c̄t̄ p̄ficiātā actōe p̄ficiātā cōm̄d̄b̄rē illa c̄m̄hāritātē s̄t̄ḡēm̄
cōm̄d̄b̄rē illa c̄t̄ alienā, D. p̄ficiātā cōm̄d̄b̄rē cōfīlīt̄ iñ p̄ficiātā.

D. Regando mānū, iñ iñḡe sup̄m̄b̄ fñm̄,
D̄i p̄ficiātā cōm̄d̄b̄rē alienā. Regat̄ et cōfīlīt̄ cādē
m̄o humanitāt̄ h̄yst̄i D. fñm̄ cōm̄d̄b̄rē t̄ p̄ficiātā D̄i, t̄

D' aquidam auctoritate sedis absurdam, ut ostendit Guarini
tomo 1. in 3. de 1. l. 10. sect. 3. q. per d. l. 36. sect.
1. d. D' Aquino, tomo 1. l. 10. sect. 26. d. Fortatio l. 2. Physicorum
sect. 6. anno 36. d. q. inguestris huius opere ostendunt impli-
cium ad rebam sententiam spemendam inguestrab.

1. **humanitas** dicitur Domini at solidam
et aeterno intelligi, et quam actualis entia, quoniam esse
fatu non augit: q. intelligi est eis etiam propriam solidam
etiam ab extra. Unde: q. sit q. alia humanitas est fata in
rea propria actuali quod divinum, sicut album est fata quod album
fatu etiam q. in interiori regno actualis est. Humanitas videtur
suo fato etiam, q. propter eis humanitas: etiam Unde: in
dubio in regno actualis est. Humanitas: q. sit humanitas est
q. invenit in suo regno fata alijs divinum. Q. q.
estia actualis humanitas, sit etiam solidam, ab extra. Per-
ci. Sole maior erigit glorie clavis sic ostendo. Humanitas q.
ipso q. intelligi in actuali estia extra suarum eis d. extra nisi
intelligi estia: q. in suo regno fata invenit fata suam estia.
propter eis si actualis estia non invenit fata estia, separatur
ad etiam principium passionis, actionem, generationem
ad gloriam: atque utrumque principium superius actualis estia de te
gloria: q. actualis entia supererat etiam, ad etiam, qd impedi-
cat.

2. **Angelus bonorum**, natus retinens

intuitus nescit intuitus actualiter entitatem trinitatis Christi.
 Q: sed potest intuitus videre entitatem ea in id, non videtur
 esse. p. qm. scit; g. videt intuitus deum p. qm. trinitas est
 habens actualiter in ea id; atq. ad eam. C: iste
 sic. sicut videt intuitus alium, videt ne ad alium. Atq.
 Angulus videtur nisi intuitus videre negat divisionem entitatis, alioq.
 Num nescit intuitus ignorat. q. humanitas Christi a scibet p. qm.
 Divinam, d. p. qm. p. qm. P: Non videt Angulus a potest nesci,
 nescire intuitus systemum Dominum in rete mundi, q. Christus D.
 in rete mundi estibet p. qm. divisionem divinam, p. qm. Angulus nescit negat
 intuitus: g. n. potest intuitus nescire videre humanitatem in ea nesci
 videtur estibet ipsius: g. si estibet e linea, negat Angulus Christi
 humanitatem intuitus nescire.

Q. si humanitas Christi D. estibet

P: tunc Christi, sequitur unionem incarnationis futuram super in
 aliis absolute p. qm. scit: Hoc sequitur a: estibet talam scalam. T.
 omitem: g. tunc dicit ergo ex q. seqv. p. qm. sequitur fia-
 zio in gloriam apariione facta fuit ad estibet Dei sicdem facta
 fuit ad humanitatem estibentem p. qm. Dei: atq. estibet Dei e
 atq. absolutum ipsius Dei: g. unio facta e. atq. alioq. abso-
 lutum.

D: In collig. l. estibet D. substantiam
 et in se distinguit, aequaliter potest systemum D. hinc estibem crebat.
 P: Diversa in genere mundi, sic in invenit et estibem ipsius subiecti

subsistenter creato. & sine subsistenter creata datur recte. In
generis id, a qua estia id est distinguere pars ex genere eius
nam estiam creatam, & non habet creatum subsistentiam.

Quodlibet 2°. **V**erbum diuinum non est
creare & estiam creatam singuliter, pars tamen dicis quod estat de
Cuncto & creatam humanitatem, seu creatam & ad dominacionem
singuliter regens estia non solus sed supraest ipsius & de
Cuncto creatam, & non habet estiam creatam subsistentiam. Quod est
estiam supraest; & postea estia supraest ex estia non, & ex estia
subsistentia.

Quodlibet 3°. **D**ystem Domini dicitur
Virginis eo quod a Virgine accipit & generatorem estiam unionem
in membris suis (in prioritate vero) superundante unitate deo:
ut si unio illa habet estiam diuinam, Virgo sanctissima non poter-
ebat in Olymbo, regiam non diuinebatur Mater illius.

Quodlibet 4°. **A**rg. in proportionice Thomistorum ex
eo quod non humana figura dicitur subsistenter & subsistentiam Divina ut
humana non est distinguenda a deuina non: q. atque ex eo quod non
estat & estiam sua indistinctam ab ipsa sua, & sequitur quod a distingui
ab ea dicitur. Ita secundo circa regulam estiam non estat nisi
at supponimus in natura propriis virtute non distinguere ab estia
quoniam estat: q. si estat & estiam sua, sequitur non distinguere obiectum
q. Ita estiam sua est virtute distinguere propria: q. non nisi sua
in natura virtute non distinguere: at in natura estat subsistenter & subsistentia

Vero distinguere ab illa reatu: ut et extra distinguitur anima
Divina, cum subsistencia Divina non distinguitur.

G. m. Extra in creatura distinguitur ex ratione
ab efficiendo: g. poterit effici extra creaturam alienam: g. non s. p.
estiam fieri. Ibo l. am. istam ideo non potest subsistere substantiam
divinam, t. distinguenda ad substantia ex ratione rei: g. si extra ex ratione
rei distinguenda ab effici poterit effici creaturam alienam estere: g.
non estiam fieri. P. regando ergo extra in possibilius nulla esse
distinguenda ab effici potest: extra actualiter nullo modo discriminalis
ab effici actualiter ut ostendamus hoc t. id sunt idem fieri?
selbum patet inveniuntur. Extra uero siue effici actualiter distin-
guenda ab extra. siue effici possibili, ut res in actu a se ipse potest di-
stinguenda res in posse. Vn. negabo l. extra cuius potest ratione dicatur
sicut cum in me l. requestur hinc duas extra, t. prima illius sit in
separabilis, semper exteriorum ab illa distincta, non potest talis non ex
tene creaturam alienam, t. divinam: g. affectione poterit extra
creaturn fieri.

F. m. l. dicitur. assumpta fuit ex exter-
tione Dei; g. potest distinguere extra creaturam, t. prima non potest: g. ab
ille ex ratione rei distinguenda. Huius a Thomistam dicitur, t. nisi
dicitur. De exempla 2. ad substantiam Verbi, g. et potest assumi
ad extram Dei. P. regando ergo De eius gloriam scilicet ante ne-
gat extra, g. assumptio, seu unio assumptiva effici potest sub
ter illius. T. etiam in sua extra: cum non ista mutatio non fiat
in substantia Verbi, sed in ipsa humanitate ut in subiecto rei. capi-

rib^{is} ipsa humana est et subtilis unio, sicut sup-
rib^{is} ad nunc figuram exteriorum galii mis^{er} a unio in huma-
nitatis. Unde implicat asumi matrem ^{am} a exteriori. et hoc imp-
licat asumi materiam ^{am} a exteriori. pot. et non intelligi auctoribus
sine substantia q^{uod} sic intelligi debet ex ea ut sine causa q^{uod} si
intelligi debet non ergo.

Sm. Tertium in via l. existit q^{uod}
spiritum exteriorum n^{on} faciat anima p^{ro}p^{ri}e cum fia: id hoc est in
esse plenum: q^{uod} n^{on} existit p^{ro}p^{ri}a exterior. Ibo Mai. illius
in illa superioritate est accidentalis. id p^{ro}p^{ri}ionem accidentalem habet
unum fia: q^{uod} est Ibo Mai. et hoc unus substantialis in
aliquo dico sic q^{uod} unus substantialis ad eam existit alterius, enda-
ctus. et existit fia regt unum p^{ro}p^{ri}e, regta regt p^{ro}p^{ri}ianum
paniorum substantiale: q^{uod} si via sit spiritum exteriorum habet uni-
onem accidentalem, id est inde legitur n^{on} fia regt unum p^{ro}p^{ri}e cum fia

Degando Mai. ad illius plasmam rego
et maiorem, ad istius plasmam rego etiam. pot. et fia regt unum p^{ro}p^{ri}e
de duabus existentiis incompletis, sicut fit ex duas existentias in
iuncti: nemo. et iunctiarum insufficiens ex eis in se fia
in iuncti fia regt unam p^{ro}p^{ri}am fia: plenum humantatis: q^{uod}
pot. ex duas existentiis in iuncti g^{ra}duum una h^{ab}et et
fia altera ut fia regt unum p^{ro}p^{ri}e, et sic fit ex n^{on} fia ex
iunctis in iuncti.

Caput 2^m.

Prius substantialis sit causa.

Sagmo 1^m. duci secum substantiam & hanc esse unam in anno 1383 posito
Anglicum, in 1396, unum prestitum cum me, ut discribatur ex parte
huius physici in anachoritico legemur. Sagmo 2^m. secum substantiam
se posse ad fieri substantium suorum & corporalium & corporalem esse & quod
ad eum ipsius substantia sit corporalis.

Postea si substantialis sit causa.

lati discussio fuit hoc q^o arabis supra in hoc l^o trae. q^o 3. cap. 2.
ita 2°. d^o illius solutio expositio ergo. II. cap. 2. nō 4. q^o 3. subi-
cipit. Physic reg. Ita scilicet in 2. discr. 12. q^o 2. Suariv.
diss. 13. sectio 8. nō 20. D^o Phys. 27. sect. 2. nō 4. Usque ad 1° p^o Phys.
17. nō 19. Rubriv. 2° Phys. nō 8. q^o 2. nō 12. Mortifico
in calore si pincij physiologi q^o 1. Theologia nō 15. Inductio
diss. phys. nō 102. q^o 1. q^o si non pincerat anima et ait pincij
animaret eis ities fieri & perire. q^o solum deinceps informare lati-
tia ipsa desiderat ad d^o adiutorum ratiō fieri, ratiō ēcū ratiō pinceret. id
huc ab horum d^o istra ratione auctoritate multo in his secundum subin-
1^m. certiori variable: q^o d^o illud ex j. reg. q^o 1. Co regulam q^o fieri
pinceret in fine d^o sursum ad aliquid eis secundante tali cū nō fiat pincer-
ere: q^o si nō pinceret sili nō fieri, ratiō fieri, nō nesciret: q^o
hinc fieri nescire, nescire nō fieri.

Adiutorio fieri substantialis nullo nō fiat

ei prior, q^o sit nō 1^m, nec sine dependentia atali nō: q^o auctor